

valencians: cf. tanmateix el que he escrit de *Belix / Bellés* (supra), enllaç que ja fóra més hipotètic. N'hi ha nota breu i sense història en SSiv. p. 441.

Mandor, és un barranc que baixa al Túria per l'esq., entre Riba-roja i l'assut de la séquia de Montcada (Beüt Belenguier *Supl. Lit. de «Levante»*, 7-1-1956); oït *mandór* l'any 1962, a l'enq. de Riba-roja (xxx, 113ss.) Heus aquí el que hi ha de *Mandor*.

ETIM. Que és arabisme s'endevina tant per l'estructura del mot com per la densitat en què es troba l'element aràbic de la rogalia. Però només en termes aproximats pot ser el que diu la *Contr. d'Asín* (p. 118); és realment de l'arrel *nẓr*, que vol dir 'examinar, notar' tant o més que 'mirar'; el seu participi pass. *manẓūr* difícilment podria tenir el sentit de 'visible', i no tindria solta aplicar tal mot a la Top., perquè en realitat significa 'recatado' segons *PALC.* (356a20); i *RMA.* dona *gaṛ manẓūr* «non custoditus, incultus» (526); com que *gaṛ* és 'sense' entendriem que *manẓūr* és «custoditus» 'vigilat'; o, més aviat, substantivat en el sentit de 'vigilància, guarda'.

En confirmació d'això podem al·legar el nom d'un *Sa'id Mulay Ibn-Manẓūr*, moro valencià, en la *Tecmila* d'Abenalabbar (2647), que almenys confirma sòlidament la materialitat d'aquesta etim. S'hi pot entendre *ibn* en el sentit de 'fill' i pensar si *Manẓūr* és «recatado», que pendriem en el matis de «prudent, qui est sur ses gardes» (Dozy); però llavors seria més aviat *Ibn al-Manẓūr*, no havent-hi *al-*, prendrem *ibn* amb el valor d'exponent adjectival, 'el de', o sigui 'el de la guàrdia o 'guarnició o cautela'. I això és el que convé més per a un NL; doncs: *Barranc de Mandor*, el barranc de la 'guàrdia, guarnició o custòdia'.

De la mateixa arrel ve el subst. *manẓar* 'mirador, bellesguard' (del qual E. Terés dona NLL derivats en la top. hisp.-àr. (en *Al-Andal.* xxxvi, 1972, 329-335), però ja seria molt més arriscat, suposar que pogués donar *Mandor* amb trasllat de l'accent; i amb un matis de la *a* tan velar que arribés a la *o* tancada de *Mandor*.

PARÒNIMS. *Caseta de la Mandola*, pron. *mandōla* amb *o* tancada, en el te. de Bèlgida, a la r. d'Otos, entre la Foia i la Casa Blanca, 1962 (xxxii, 133.23), 3°14'x38°52'); en el terme no hi ha ningú que es digui així ni memòria que n'hi hagi hagut de tal nom.

Aquest *Mandola* deu tenir la mateixa etimologia que *Mandor*, probablement partint d'*Al-manẓūra* 'la guàrdia' amb eliminació de la *-l-* per dissimilació, i canviant la *-r-* en *-l-* per la neutralització dels dos sons en la pron. morisca. La *o* tancada prova que no és la terminació *-ōla* catalana, ni res de romànic, sinó la *ū* del mot aràbic. Masia de la *Mandōla* en la parròquia (o terme) de Rodonyà (xlvi, 38.2), o sigui encara en zona de molts arabismes: si bé aquí el timbre de la *o* ja s'ha adaptat al de la trivial termina-

ció catalana. *Mandos* pda. de Novelda (xxxvi, 54.20) ja és més fàcil que sigui el *mānẓar* de Terés, amb l'accentuació d'aquest i velarització entre *z* i *r*; i després posat en plural.

Mandos, V. *Mandor Mandrava* (Inca) V. *Almadrava Mandúguer*, V. *Mondúber Mandurana*, V. *Manllada* i *Mariola*

MÀNEGA

Amb el sentit de 'faixa allargada de terreny'.

La Mânega, carena plana al S. de l'estany de Malniu entre els vessants de Guils i de Meranges (Cerdanya).

Coll de Mâniga, entre la vall de Burc i la part alta de la de Santa Magdalena, en el terme de Farrera de Pallars (Pallars Sobirà). *El riu de Coll de Mâniga* és el que passa per Burc. *Estany, font i pla de Manegó*, a Soldeu (Andorra) (Anyós, *Relació Vall d'Andorra*, 1838, pàg. 14).

I, en el P.Val., designa un reclau allargassat que fa un terme, internant-se dins d'un altre (cf. *DECat.* v 336o58ss., 326o36ss.).

La Mânega, a la Pobra Llarga (R. A. de Xúquer) (*GGRV* II, 101); *La Mânega*, a Bellús (Vall d'Albaida) (xxxii, 16.22); *sa Mânega*, a Lloseta (Mallorca) (Mascaró 9G12); *sa Mâniga*, carrer de Campos (Mallorca) (xli, 102.7).

La Manga, a Albalat de la Ribera (Ribera B. del Xúquer) (xxxii, 49.19); *el pont de Manga*, al Genovés (Costera de Xàtiva) (xxxii, 8.6).

DERIV.: *carrer de Manegueta*, a Canet de Berenguier (Camp de Morvedre) (xxx, 43.22); *carrer de la Manigueta*, a Callosa d'En Sarrià (xxxiv, 187.4)

Racó de Mânec, a Alcalà de Xivert (xxviii, 185.11); *Pla del Maneguet*, a Costur (Pna.Cast.) (xix, 11.5).

Maneu V. *Montmaneu*

Mangades diversos NLL ribagorçans, de paratges on un camí, un riu etc. fa revolts, 'marrades': p.ex. l'estany de les *Mangades* a l'alta vall de Boí (*TVBoí* II, 5), *Las Mangadas* a Sopeira i a Barbaruens.

On s'encreuen derivats de *mā/manegar* i de *MANERE*, cat. *romandre*, i dialectal *romangos* *DECat.* v, 502b24ss., 49ss., 503a8-16. Anàlogament el següent article:

MANGAI

Pda. del te. de Xàtiva a la r. de Canals, citada entre l'extrem O. de la Serra Grossa i la Casa del Cabiscol. No es veu possible etim. aràbiga, car no s'hi explicaria la terminació *-āḡ*. En canvi això orien-